

SATA TAULUA

Taiteen tekijällä tulee perinteisesti olla tiettyjä ominaisuuksia, esimerkiksi piirustustaitoa, värin hahmotuskykyä, materiaalien tuntemusta jne. Espoo Artissa näiden opiskelua on pyritty tukemaan järjestämällä erilaisia kursseja, croquis-illoja, taideklubeja ja kritiikki-illoja. Pääosin arttilaisten teokset ovat maalauksia tai grafiikkaa, suorakaiteen muotoisia väripintoja, jotka muuttuvat taide-teoksiksi viimeistään silloin, kun ne valitaan vaikkapa vuosinäytelyyn ja ripustetaan seinälle taideyleisön nähtäväksi ja arvioitaviksi. Vai oliko taideteos olemassa jo aikaisemmin?

Viime vuoden Studia Generalian teemana oli Taiteiden kohtaaminen. Studia Generalia koostui yhteensä kahdestatoista luennosta, ja eräs mielenkiintoisimmista esityksistä oli **Ossi Naukkarisen** ”Miten taide tunnustetaan taiteeksi?”, jossa hän toi esiin **Ellen Dissanayaken** taiteistamisen käsitteen: ”Asiat muutetaan erityisiksi, tavallisesta arjesta poikkeavaksi formalisoimalla, kehittelemällä, toistamalla, liioittelemalla ja odoituksia manipuloimalla ja yllättämällä.” Erikoiseksi tekeminen voi koskea esimerkiksi materiaalien käyttöä.

Dissanayaken määritelmä joutaa helposti siihen, että melkein kaikki on taidetta, siksi Naukkarisen mielestä on parempi miettiä, milloin ja miksi jokin on taidetta. Naukkarinen toi esityksessään

vielä toisen tulkinnan taiteistamisesta, jonka mukaan jotain muuta kuin taidetta tehdään taidevai-kutteisesti, taiteen piiristä apua hakien. Esimerkkinä tällaisesta hän mainitsi luonnontieteelliseen museoon tehdyn näyttelysuunnittelun. Kolmanneksi nämä taiteistamisen käsitteet voidaan sekoittaa, jolloin esimerkkinä Naukkarisen mukaan käy *Reverend Billy and The Church of Stop Shopping* -performanssit (ks. <http://www.revbilly.com/>). Ryhmä laulaa kulutuksen vastaisia gospeleita ja Billy saarnaa valkoisessa puvussa tv-saarnaajan tavoin. Tunnistaisimmeko tällaisia performansseja taiteeksi ilman oikeaa kontekstia?

Taiteen tunnustaminen ei Naukkarisen mukaan tarkoita että kaikki tunnustaminen olisi hyväksymistä ja arvostamista. Kysymyksien herääminen tekee nykytaiteesta kiinnostavaa. Keskustelun herättäminen on taiteessa itseisarvo.

Arto Haapala toi kolme merkitystä sanalle maku: sisäinen kauneudentaju, henkilökohtainen pitäminen ja asiantuntijuus, joista hän piti kahta jälkimmäistä merkittävänä, mutta nekään eivät ole täysin riippumattomia toisistaan. Historian tuntemus auttaa meitä makujen mielivallalta.

Nykyajan Duchampin Suihku-lähteenä hän piti **Tracey Eminin** teosta *My Bed* (ks. [\[pages/tracey_emin_my_bed.htm\]\(http://pages/tracey_emin_my_bed.htm\)\). ”Jo pelkästään ele, ettei taiteilija kyennyt tuomaan näyttelyyn muuta kuin oman vuoteensa, on paitsi rohkeaa oman heikkouden tunnustamista, myös laajemmin inhimillisyyden vertauskuva.” Tosin Haapalakaan ei uskaltanut julistaa My Bediä klassikoksi. Ja miten käy esim. **Damien Hirstille** sadan vuoden päästä?](http://www.saatchigallery.co.uk/artists/art-</p></div><div data-bbox=)

Lopuksi kuitenkin näistä taiteenfilosofisista pohdiskeluista maan pinnalle: Luentosarjaan osallistunut **Miina Äkkijyrkkä** antoi meille kaikille hyviä ohjeita. Tässä on hänen reseptinsä kuvataiteilijan menestykseen: tulevaisuuteen luottaminen, puurtaminen, työn ilo, lujuus, ahkeruus, nuukuus, utteruus, työhulluus, nöyryys, yltiöpäisyys.

Markku Arantila kehotti maa-laamaan tyylikurssillaan sata taulua. Ei muuta kuin töihin!

Hyvää kevättä

Veikko Kuhmonen

TULEVIA TAPAHTUMIA

Valon juhla ti 18.5. klo 18-

Perinteisessä kevätjuhlassa on tänäkin vuonna pääasiana hattu - hauskasti tai hullutellen, luovasti tai perinteisesti. Tilaisuudessa seppelöidään vuoden taiteilija ja iltaa vietetään iloisessa seurassa ja nautitaan tarjoilusta. Tervetuloa porukalla mukaan.

Taideretki Tyrvään kirkkoon su 30.5.2010

Retkelle lähdemme Tapiola Gardenin edestä tilausajobussilla klo 7.30. Lounas ravintola Vammalan Saluunassa, josta siirrymme Tyrvään kirkkoon ja osallistumme siellä ryhmäopastukseen. Paluumatkalla pistäydymme Hämeenlinnassa Kulttuurikeskus Verkatehtaassa. Sieltä jatkamme matkaa ja tutustumme Hattulan Pyhän Ristin kirkkoon. Poikkeamme myös Aulangolla, jossa nautimme iltapäiväkahvit ja pientä suolaista, joiden voimin jaksamme loppumatkan. Takaisin Tapiolaan saavumme n. klo 20.15.

Kuvat: Katja Reina

Vuosinäyttely 2010

on nimeltään **Espoo Art 34**. Tänä vuonna se pidetään Sannomatalossa **22.11.-5.12.2010**. Tästä tarkempia tietoja myöhemmin.

Taideretkelle voit lähteä yksin tai kumppanin kanssa ja retken kokonaishinta on 60 e/henk. ruokailuineen ja opastuksineen.

**Sitovat ilmoittautumiset
Maritta Laitiselle (maritta.laitinen@lemminkainen.fi)
7.5. mennessä.**

Espoo Art ry

Osoite: Mäkkylänkuja 3,
02650 ESPOO
www.espooart.fi
Y-tunnus: 1708817-6
Pankkitili: 142630-123727
Viitenumero: 1012

Hallitus

Veikko Kuhmonen,
puheenjohtaja
040 524 0229
veikko.kuhmonen(at)elisanet.fi

Raija Tähtiö, varapuheenjohtaja,
Arttu
040 7531 011
raija.tahkio(at)gmail.com

Soila Piekäinen, sihteeri
040 739 8705
soila.piekainen(at)fimnet.fi

Martti Fredriksson, taiteilijatalon
isäntä, 050 592 2728
martti.fredriksson(at)kolumbus.fi

Liisa Heikkilä-Illukka
040 5850804
liisa.illukka(at)nic.fi

Liisa Knuuti
050 570 4265
liisa.knuuti(at)pp.inet.fi

Else-Maj Koskimäki, kurssit
041 501 6224
elsemaj.k(at)suomi24.fi

Maritta Laitinen, talous, jäsen-
rekisteri, osoitemuutokset
040 527 3268
maritta.laitinen(at)lemminkainen.fi

Katja Reina, tapahtumat,
graafinen suunnittelu
040 847 0273
katjasusanna(at)netti.fi

Hanne Rokkanen, yleiset asiat,
mallimaalaus, 050 377 1453
hanne.rokkanen(at)nei.to

MIKÄ UUSI PUHEENJOHTAJA ON MIEHIÄN

Espoo Artin uutena puheenjohtajana on aloittanut Veikko Kuhmonen. Hän on ollut arttialainen jo 13 vuotta ja viimeiset neljä vuotta hän on toiminut Artin varapuheenjohtajana. Hän on myös taiteilija ja ensimmäisenä hänen maalauksistaan tulevat mieleeni isot jalkapalloilija-aiheiset työt, jotka olivat esillä vuosinäyttelyssä pari vuotta sitten.

Kuka olet? Olen Veikko Kuhmonen, ammatiltani olen ICT-konsultti, olen naimisissa ja minulla on kaksi lukioikäistä tytärtä.

Miten tai miksi sinusta tuli taiteilija? Olen pitänyt piirtämisestä jo lapsena, mutta koulussa ”kuvaamataito” ei oikein sytyttänyt. Opiskelin 1970-luvulla Jyväskylän yliopistossa ja kävin tuolloin piirtämässä työväenopistossa ja aloin maalata. Toimin sittemmin aktiivisesti opiskelijoiden Spektrinimisessä taidekerhossa, jossa opettajina olivat mm. Veikko Hirvimäki, Onni Kosonen, Jaakko Valo ja Alice Kaira.

Mikä jalkapallossa on niin visuaalisesti inspiroivaa? Jalkapallossa pelaajien asennot ja keskinäiset suhteet vaihtelevat, erityisesti nopeissa pelitilanteissa syntyy mitä mielikuvituksellisempia asetelmia. Pelaa itse jalkapalloa, joten aihe tuntuu läheiseltä.

Mitkä muut aihepiirit saavat sinut innostumaan? Periaattees-

sa aiheella ei kuitenkaan ole niin väliä, mutta viime aikoina olen palannut elefantti aiheeseen, kun näin Amsterdamissa käydessäni joka puolella erilaisia maalattuja norsuveistoksia.

Onko öljymaalauksia aina ollut oma taidelajisi? Olen maalanut myös akryyllillä, mutta käytän enemmän öljyä. Veistäminenkin kyllä kiinnostaisi.

Milloin teoksesi ovat valmiita? Joskus työt syntyvät nopeasti, mutta joitakin jatkan vielä vuosienkin päästä. Olen saattanut tuunata kaksikymmentä vuotta vanhaakin työtä.

Miten ja missä vaiheessa nimeät työsi? Joskus nimi tulee päähän jo maalatessa – ainakin jonkinlainen työnimi.

Miten haluat töilläsi vaikuttaa? Toivon vain, että katsoja pysähtyisi hetkeksi työtäni katsomaan ja tuntisi jotain.

Mitä taide sinulle merkitsee? Taiteeseen on tullut riippuvuus, käyn ärtyisäksi, kun en ole maalanut pariin viikkoon. Myös taidenäyttelyissä käynti on tärkeää. Ympäröivää maailmaa tulee havainnoiduksi koko ajan.

Jääkö työn ja maalaamisen lisäksi aikaa muihin harrastuksiin? Pelaa jalkapalloa ja valokuvaan. Valokuvauksessa tulee treenatuksi hyvin sommittelua ja rajaamista.

Espoo Artissa on yli 200 jäsentä, joista vain muutamat ovat aktiivisesti toiminnassa mukana. Miten näkisit, että toimintaa pitäisi uudistaa niin että saataisiin enemmän aktiivisuutta jäsenistöön? Tätä olen miettinyt paljon. Espoo Artilla on monenlaista toimintaa. Lisäksi tarjolla on erinomaiset tilat. Pitäisikö yrittää järjestää enemmän vaikka keskenämme töiden arviointitilaisuuksia vai tarvitsemmeko jonkinlaisia ”houkutuslintuja”, tunnettuja taitelijoita. Tätä täytynee tosiaan miettiä. Mitä toimintasuunnitelman rajoissa voidaan tehdä? Voisiko Espoo Artilla olla oma näyttelytila?

Mihin suuntaan haluaisit Espoo Artin toimintaa kehittää? Toiminnan ei tulisi olla yksinomaan hallituksen varassa, toivon muidenkin aktiivisuutta, ja tässä Artussahan kysellään ideoita.

Mitä haluat sanoa puheenjohtajuuden jättäneelle Liisa Knuutille? Kiitän Liisaa siitä, että hän jaksoi toimia puheenjohtajana vielä Kauniaisista muuton jälkeen ja vakiinnuttaa Espoo Artin toiminnan. Tästä on helppo jatkaa, varsinkin kun Liisa jatkaa hallituksen jäsenenä.

Entä uudelle arttilaiselle? Toivoisin uuden arttilaisen tulevan yhteisiin tilaisuuksiin ja toimintaan mukaan ja hyödyntävän tarjolla olevia kursseja.

Raija Tähtiö

Haluamme kehittää Espoo Artin toimintaa entistä monipuolisemmaksi ja toivomme kaikkien arttilaisten osallistuvat ideointitalkoisiin. Lähetä ehdotuksia tai ajatuksia sähköpostin kautta (espooart@gmail.com) tai kirjoita kirje tai lähetä kortti (Espoo Art ry, Mäkkylänkuja 3, 02650 Espoo). Kerro esimerkiksi:

- minkälaisille kursseille haluaisit osallistua
- kiinnostaisiko viikon kesäkurssi Mäkkylässä
- kenet/keitä toivoisit kurssien vetäjiksi
- haluaisitko osallistua useamman viikon pituiseen Avoi-meen ateljeeseen, jona aikana tapaisit ohjaajan/kriitikon esim. kolme kertaa työn/töidesi eri vaiheissa
- kiinnostaisiko arttilaisten ikioma kalenteri, haluaisitko oman työsi kalenteria kuvittamaan
- mitä odotat Artilta ja miten haluaisit vaikuttaa Artin toimintaan.

MINNA LILLJAKKU TAIDEKLUBISSA

Hän yhdistää kiinalaiseen perinteeseen öljyvärejä

Minna Lilljakku vietti syysluku-kauden 2008 **Luxun Akatemiassa Shenyangissa, Kiinassa.** Hän opiskeli perinteisen kiinalaisen maalauksen osastolla, joka jo etukäteen tuntui hänestä parhaalta uuden kokemisen paikalta. Kausi merkitsi Minnalle hyvin paljon. Kiinan perinteisen maalauksen monimuotoisuus, sen mahdollisuudet sulautua ja muuntua nykymaalauksen tarpeisiin olivat hänen mielestään uskomatonta ja kiehtovaa. Tästä vaiheesta Minna kertoi meille arttilaisille Taideklubissa.

Minnan työt on tehty etupäässä käsintehtyille kiinalaiselle paperille. Suuret kaksimetriset paperivuodat hän toi mukanaan Kiinasta. Hän on myös tilannut sieltä professorin kautta lisää paperia, koska sellaista ei saa mistään muualta. Ongelma on vain siinä, että lähettäminen on hyvin kallista ja paperia voi saada vain professorin kautta.

Maalauksissa hän on käyttänyt mustetta ja pigmenttejä kiinalaisen perinteen tekniikalla, mutta hän on yhdistänyt ne sitten öljyväreihin. Hän katsoo, että hänen työnsä eivät ole, eivätkä pyri olemaan kiinalaisia, vaan ne on tehty hänen itse kehittämällään tekniikalla. Onnistuakseen hän

on joutunut tekemään minuutin tarkkaa työtä.

Opiskelu Kiinassa oli kurinalaista ja ankaraa. Ensimmäisen viikon aikana palaute tuli sivel-timen näpättyksenä sormille. Aamulla piti lähteä töihin klo 7, myös sunnuntaina. Kun Minna ei kerran päänsärkynsä vuoksi jaksanut sunnuntaina olla paikalla klo 7, vaan oli siellä klo 7.15, mestari huomautti heti ja näytti kelloa.

Minnan saa innostumaan ympäröivä elämä. Hän maalaa välähdyksiä muistumista ja toiveista. Ne ovat arkipäivää, totta ja huumoria. Nämä työt ovat hänelle kuin uusi versio perinteisestä ryijystä. Töissä valon ja

syvyyden merkitys on olennainen; juuri se antaa ajallisen ulottuvuuden perspektiivin rinnalle. Ihmiset ovat hänelle ensisijainen maalauksen kohde. Myös symbolit ovat hänelle tärkeitä, hän on maalannut mm. sukkiä monissa töissään. Hän toivoo, että työt tuottavat katsojissa mielikuvia ja muistumia ja muuttuvat heidän omiksi kuvikseen ja tarinoikseen. Taide on hänelle sanatonta puhetta, elokuvaa tiivistettynä

yhteen kuvaan. Siinä ovat kaikki sateenkaaren värit yhtä aikaa.

Minna Lilljaku on valmistunut Tampereen ammattikorkeakoulusta ja on edelleen tyytyväinen ammatinvalintaansa.

”Taiteen tekeminen on ihanaa, vaikkakin välillä vaikeaa. Koskaan se ei ole kuitenkaan ollut vastenmielistä. Olen saanut paljon muotokuvia tehtäväkseni, niiden tekemisellä voi jopa elää. Pyrin maalaamaan vielä 99-vuo-

tiaana, haluan olla vielä silloin utelias ja kokeilunhaluinen”, toteaa Minna. Iäkkäämmistä taiteen tekijöistä hänellä on kokemusta Kaunialasta, jossa hän toimii so-taveteraanien taideryhmän vetäjänä kerran viikossa.

”Se on ollut ihanaa työtä, opin heiltä niin paljon ajasta ja sen merkityksestä. Huomaan, että vielä yli 80-vuotiaana ikäisenä voi oppia uutta”.

Liisa Knuuti

Lämmin kiitos arttilaisille, jotka juhlistitte 50-vuotisjuhlaani ja vierailitte näyttelyssäni.

KiA

Uusi jäsen

Sinikka Kurki, Espoo

Alennuksia

Espoo Artin jäsenkortilla saat 10-25 % alennuksen seuraavista liikkeistä:

Giotto, Mechelininkatu

Farbe, Kaapeli

Tempera, Uudenmaankatu

Taidemaalariiliton myymälä, Erot-tajankatu

Hobby Point, Fredrikinkatu

Fotogalleria, Leppävaaran Gal-leria

Myyrfoto, kauppakeskus Myyr-mäki

Arkkimetodi, Tapiola, Mäntyviita 6, p. 09 4208901, www.arkkime-todi.fi

